

da neist tundagi. Pärast näggin teist puhko, et ühhest kõrrest seitse jāmmedat wilja-pead tõusid, ja nende järrele tõusid seitse penifest ja pallawast ärrakõrwend pead, mis need seitse täit wilja-pead ärraneelsid.

Josep selletas kuninga Barao unnenäud sedda wisi ärra: Egiptuse-male tulleswad nüüd järges seitse õnnistud ja head wilja-aastat; agga nende järrel äppardab põld ja tulleswad seitse nälja-aastat. Katsko nüüd Barao ennesele ühhe mõistliko ja targa mehhe, kes neil õnnistud aastail wilja koggub ja kokkopanneb nälja-ala tarbeks. Barao arwas sedda meest Josepist ennesest sawad; ja nenda sai siis se, kes hilja aego tornis wangi põlwes olli, ühhe korraga ni sureks mehheks, kedda kõik Egiptuse-ma kartis ja auustas.

Josep olli neil rohke wilja aastail ni paljo wilja kokkopannud, et sedda arwamata olli. Nüüd tullid need wilja äpparduse aastad kätte, mitte üks päinist Egiptuse, waid ka kõige malle seal ümberkaudo. Majjal ei tead-

nud rahwas ühtigi selle wasto tagga waraks hoida, ja tullid pea kõigilt poolt Egiptuse-male wilja ostma.

Kui arwatleb sind ilma lust,
Siis põlga lihha hümmustust,
Et kiusatuses olleks tru
So kassi, jalg, meel, mõtte, su;
Kes karst ja kassin norel eal,
Sel õn, au, rõõm on siin ja seal.

(Järg jääb tulleswaks aastaks.)

M a g n e t.

Üht kulusi arsti, Wabritsius Hildanus, kutsuti ühhe-seppa jure, kellele willi-purro silma läinud. Kõl tohter katsus iggapiddi sedda ränka silmast wäljasada, agga ei saand egga saand, ja läks siis kurwa ja õiete pahha melega koijo. Temma praua märkas, et temmal-middagi süddame peal kippitses, ja pallus tedda lahkestes ennesele üttelda, mis tedda piddi waewama. Näkis hea mees tem-